

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Készíteteket vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 504.

Felolós szerkesztő:
Dr. Buza Barna.

Szerkesztőárs:
Rosner Imre

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona,
negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502
Hirdetéseket a legutóbbi számban közlünk.

Válasz a „Szemlé“-re.

Sátoraljujhely, nov. 6.

Lapunk utolsóelőtti számában fel szerkesztőnk tollából megjelent »Szemle« című vezércikkünkre a függetlenségi és 48-as eszmék egyik buzgó hívetől vettük és közreadjuk a következő választ:

Tek. Szerkesztő úr! Üdvözlöm Önt utolsó vezércikke alkalmából, azért is, mert gyönyörűen van megírva; azért is, mivel benne a függetlenségi 48-as elvek rendheltelen zászlóartózául bizonyul, de főképp azért a keresetlen őszinteségért, melylyel bevallja, hogy reménye, a mióta a »Felsőmagyarországi Hirlap«-ot megteremteti és fentartani segített, nem teljesült; hogy a várt hatástól igen messze van, mivel az ellenzéki közvéleményt feléleszteni, megteremteti nem sikerült.

Ilyen jellemek kellene a magyar közélet s különösen a magyar vidék közszellemének emeléséhez; deket nem a büszség, nem a konczok vására ingerel, hanem a tiszta meggyőződés, a lelkes hit és férfias polgárérzet készlet sorompóba szállani. Aki vissza nem rettennek a tapasztalt közönnytől, a mai nemzedék fásultságától, a küzdelem nehézségeitől, hanem azt vallják és cselekszik, hogy »éjjel világítani kell.«

S Zemplén-vármegyében nagy szükség van erre a világításra, mert nem hiába alszik oly mélyen e megye lakossága, — nagy itt a setétség.

Nem lett volna olyan feketévé és olyan hosszúvá a mi közéletünk éjszakája, ha a magyarok Istene már előbb, már régebben megajándékoz vala bennünket a »világító fátylával«, a szabadság szót, és szabad gondolatot gyűjtő és gyűjtő, független ujsággal.

Keservesen nélkülöztük a sajtó hatalmas fegyverét, az ellenőrzés és megtorlás eszközeit, a rosznak ostorozóját, a jónak méltó megjutalmazóját.

Nem volt, ki virraszson ébresszen, serkentsen.

Csak így ültetett diadalt a hirdeti Tisza-Bánffy-rendszer e vármegye felett, megmértelyezvén a közszellemet oly mértékben, mint sehol ez országban jobban.

A párturalom, az ennek szolgálatába szegődött közigazgatás romlottsága és az ehhez fűződő társadalmi tévelyek Zemplén-vármegye lassanként átrigolozott tulajában oly mély gyökeret vertek, hogy a kigyomlálás műve immár Herkulest igényel.

Csakis a sajtó ellenőrzése nélkül fejlődhetett a párt-hatalmi érdek a törvény uralma fölét.

A husos fazék csakis a nyilvános ellenőrzés hiányában vonzhatta magához azon számosakat, kik éveken át tennen hirdetett elveik megtagadásával hűtlenül elhagyták az ellenzék zászlaját, hogy maguk, gyermekeik, unokáik vagy más atyafiak számára kisebb-nagyobb hulladékokat kaparjanak; — és példaadásukkal megmértelyezék az erkölcsösebbek lelkét is. — Ezek lelohasztották az elvekben és az emberekben való hitet. Ezek miatt ritkultak meg az ellenzék sorai, míg lassacsckán Varsó körül minden csendes lett.

A magyar Génusz több mint két évtized óta behunyta szemét Zemplén-megye felett is, mely méltán megérdemli a költő megrovását:

»Romlásnak indult — hajdan erős.«

Ne csodálkozzék tehát, kedves Szerkesztő úr, hogy a herkulusi rafi egyelőnyen nem sikerül. A lelkek átalakulása egyhamar meg nem történhetik.

De semmiképpen és sohasem történhetik meg a sajtó közreműködése nélkül.

Csak fennen lobogtassa tehát a Felsőmagyarországi Hirlap lobogóját. Ez a lap legyen a zászló, mely köré csoportosíjon minden ellenzéki e vármegyében, ha még oly kevesen volnának is.

Az apostolok is csak 12-en voltak.

De aki ellenzéki, aki 48-as, aki Kossuth-apánk emlékét lelkében őrizi és ápolja: az mind sorakozzék »hatni és gyarapítani.«

Kell, hogy a megyei függetlenségi elemek szervezkedjenek; ha kevesen volnának is, együtt tartunk és az erők egyesítésével pótoljuk a harcra kész karok számát.

A polgárokat, hűveinket pártkörükké vonni. ez a legelső, legsürgősebb feladat!

Ezekben a párt-körökben kell ápolni az összetartást, ébren tartani az érdeklődést és hűséget elveink iránt; fentartani vagy ha kell, létrehozni azt a szellemet, mely a »Szabad hazában szabad polgár — Őszinte szabadelvűség és tiszta demokrácia« magas eszméinek oltárán a tüzet elaludni sohasem engedni.

Az öreg 48-as honvédek, kik közt megyei közéletünk előkelő alakjait is tiszteljük, legyenek ismét az elsők az elvek békés harcában, miként azok voltak a véres küzdelem idején!

Fel a tette, nehogy elhalványodjék végképp az Észme, melyért életet, mindent feláldozni készek voltak.

Fel a tette! A »Felsőmagyarországi Hirlap« ifju gárdája szólit, hogy álljatok melléje — és közös lelkesedétek tüzeből fakadjon a világosság, hogy legyen vége — az éjszakának.

Egy igaz függetlenségi.

Zem pelna.

Amnyit tesz, hogy »kövér föld«, ma úgy mondják, hogy Zemplén. S bizony kövér föld, bizony jó termő föld az, mely oly elmét szül, olyan szívet nevel, mint Kossuth Lajos.

De hát hiába jó a föld, ha rosz gazda munkálja. Helytelen rosszakaratu gazdálkodás a legsirosabb földet is terméketlenül tudja tenni. S bizony »Zem pelna«, nagyon lesoványodtal egy fél század alatt, a nagyjaid iránt való tiszteletnek, a hazafui kegyeletnek magva sem tud gyökeret verni kieszit, kiaszott talajban.

Kossuth Lajos! Nem beszélek róla. Ezt a mindennapi miatyánkot úgyis minden magyarnak tudnia kell. Nézzetek szőlylyel az országban, hány helyen emlegetnek meg a diós emléket. A legszegényebb igaz magyar érzelmű község is legalább arczképet szerzi meg.

És szűltötte megyéje, az első magyar megye, ahol Rákóczy fegyverei felragyogtak, első volt talán, érebe önteni az elhunyt diós emlékét, alakba foglalni az élő eszmét? Ah, halgass el, te pusztában kiadó szava a lelkesedésnek, hadtál halljuk a rideg részvétlenség elszomorító adatait.

A társadalom nem mozdul, ezt érem. Mert érezzük, mert tudjuk, hogy a Kossuth-szobor nem pusztán a társadalom ügye, ez közügy. Elvárjuk, természetesen tartjuk, hogy ez ügyben a megye vezető köréi intézkednek igaz magyar szívvvel, odaadó lelkes buzgalommal. Szégyennek tartanók, arcucsapásnak tekintenók, ha Kossuth-szobrot csak a társadalmi körök állítanak fel, azok részvéte, azok vezetése nélkül, kik Kossuth megyéjében a magyar állameszmét képviselni volnának hivatva.

És a megye? Bár mondanák ki nyíltan, térfiasan: »Nem merjük.« Akkor megmozdulna Zemplén hazafias közönsége és saját erejéből olyan szobrot emelne Kossuthnak, amire az intéző körök csak loyális borzalommal mernének tekinteni.

De épp ettől félnek. Hát inkább ugy tesznek, mintha tennének valamit. Azon szőgyenteljes nap óta, mikor az engedelmis vármegyei közgyűlés a Kossuth szoborbizottságnak anyagi hozzájárulás iránti kérvényére kimondta, hogy a kérelem ez idő szernt nem teljesíthető, csak annyit jegyezhetünk fel, hogy még él a bizottság, melyet annak kuta tására küldöttek ki, vajjon volna-e alap, amelyből bizonyos mértékben talán hozzá lehetne járulni a Kossuth-szobor költségéhez? Él és hallgat.

Oh a megye szőgyény, a megyének nincsen pénze. Egy krajcárja sincs. De én fogadni mernék, hogy, ha nem forognának fenn »bizonyos tekintetek«, sőt ha bizonyos, simább irányu ada-

kozásról volna szó, lenne pénz elég. Jókai műveinek diszkiadását 3 példányban vette meg a megye 600 forint; nem akadna abban a kasszában valami cske a Kossuth szoborra is?

De hát, ha pénze nincs is a megyének, elfogyott talán a lélegzete is? Hát nem tudnak beszélni, nem tudják felhívni a közönséget? Erre nem kellene mint amnyi sok mindenre, új pótdát kivetni, csak meg kellene mondani: Mi nem tehetjük, adjatok ti. De nem hallgatni; »majd utána nézünk«, »meg látjuk«, mintha csak arra törekednének, hogy addig húzzák, halasztsák míg szépen, lassan egyszer csak feledésbe megy ez egész.

Oh, ha talán erre számítanak, ebben nagyon tévednek a megyei urak. Ez nem olyan téma, amit el lehetne fedelni. Eddig hallgattunk — és vártunk — hiába! Most felemeljük a szavunkat. És szólni fogunk oly hangosan, hogy ne lehessen kitérni a felelet elől és követelünk oly erőlylyel, hogy nem lehet elodázni a választ. Mi van a Kossuth szoborról? Feleljen a vármegye! S ha nem lesz elég a szó, tenni fogunk. Felállítjuk a szobrot nélkülük és Klio Kossuthról írott aranykönyvéhez még hozzá fogja jegyezni e pár sort: »... és szűltötte megyéje törvényhatósága el bírtá viselni a szőgyent, hogy távol maradjon, midőn a nép rajongó szeretettel emelt szobrot bálványozott eszményképének!«

A MEGYE ÉS A VÁROS.

»A vármegyei közigazgatási bizottság holnap november 8-an tartja rendes havi ülését a főispán elnökele alatt.«

»A »közszemle.« Már említettük, hogy a városi tanács okt. 28-iki üléséből kelt hirdetemnyel az 1901. évi költségvetés tervezete a városzhat tanácsstermben közszemlére tétetett, hogy azt 15 nap alatt minden adófizető megtekinthesse és esetleges észrevételeit beadhassa. Ismervén a közszemlére tételek körüli gyakorlatot, direkté figyelemmel kísértük: tényleg ki van-e téve a közzét helyen a költségvetés? és október 29-étől fogva tegnapig naponta többször is kísérletet tettünk. Az első 4 napon a tanácssterm nyitva volt ugyan, de a költségvetés nem volt ott, — a többi napokon pedig a terem egyszerűen állandóan zárva volt, még a kules sem volt az ajtóban. Természetes, hogy gonidoskodtunk tanukról is és végre tegnap délelőtti 10 órakor ismételen hiába faradván a tanácsstermben, Dr. Schön Vilmos képv. tag csatlakozásával — ki maga is három ízben szerzett az előadottakról meggyőződést — a főgyűzői hivatalnál óvást emeltünk a polgárság jogának és a községi törvénynek e megsértése ellen s követeltük, hogy a költségvetés egészen új és valóságos törvényes 15 napi közszemlére kitétessék. — Mint ma már tapasztaltuk, az előbbi hirdetményt a t. tanács bevonta és ugy értesültünk, hogy jogos fellépésünknek kellő sikere lesz.

»Az adóprős. Aból az alkalomból, hogy a helybeli iparosok a kincstári adóadó felebbezése folytán az adókievő bizottság által megállapított kereseti adónál, a felszólamlási bizottság által jóval magasabb adóval rovattak meg, s ez által existenciájuk most az eddi-

gínel is jobban veszélyeztetve van, a helybeli ipartestület panaszszal kiván járulni a pénzügyminiszterhez, de egyidejűleg tagjai részére a panasz beadványt is elkészíti, a közigazgatási bírósághoz. Figyelmeztetjük azért a helybeli iparosokat, hogy az adomenéről szóló vizsgálással és adókönyveikkel haladéktalanul jelentkezzenek az ipartestületnél.

— **Fegyelmí vizsgálat.** Évekre visszamenő vizsgálat folyik a helybeli szolgabírósnál Kovács Ódon legényei körjegyző ellen. Rendetlen pénzkézeltés és számadási visszaélések miatt. A vizsgálat már abban a stádiumban van, hogy a körjegyző hivatalbeli képtelensége és nagyobb mérvű visszaélései megállapítottaknak látszanak. Nem ártana egy ily kimerítő vizsgálatot minden egyes községre kiterjeszteni, hogy a kisebb bajjal eleje vésztetnek a nagyobb bajnak.

— **Nagyimihály panasza.** A nagyimihályi jogkereső közönség rég óta panaszkodik a járásbírószárossal elhelyezése miatt. Az ügyvédeknek nincs szobájuk, az intelligensbébb közönségnek meg éppenséggel nincs semmi helye és kénytelen mindenféle népesség közt egy szük folyosón ácsorogni, míg rá kerül a sor. De különösen primitívnek a telekkönyv helyiségéi, melyek alacsony, sötét, börtönnel való szobában vannak elhelyezve. S mindezt csak azért van így, mivel a kincstár, egy pár forintért, a telekkönyvelő szomszédos helyiséget lakásnak adta ki bérebe. Ezen anomálián segített, egy beadvány megesztetett az illetékes fórumhoz s ki váncsian várják annak mikénti elintézését. Annál is inkább, mert midőn ezen épület közlőzárát a járásbírószárossal véstetett meg, senki sem gondolt arra, hogy ebben még privát lakás is fog kiadatni a jogkereső közönség — melán igényelhető némi csekély — kommoditásának a rovására. Ajánljuk a panaszt minden irányban oly gondos és előzékeny törvényszéki elnökünk figyelmébe.

HIREK.

Egy családapa keservei.

II.

Sátorlajhely, nov. 7.

Én kérem abban a szent hármast meggyőződésben élek, hogy a feleséget szeretni, a felsőbbiséget tisztelni és az adót fizetni kell.

Ezzel szemben nem követek többet, minthogy az ebéd pont dőlben az asztalon legyen, — minden kedden leves, marhahús és töltött káposzta.

Hát ahogy tegnap délben hazérkeztem a hivatalból, megesszem a levest meg a marhahúst és várak. — A feleségem meg csak néz rám, aztán feláll és kiszól a konyhából hogy: „Mári, szedje le az asztalt!”

Szent Habakuk álmétkódása valószagos csekélység volt az én bámulatomhoz képest. Hát a töltött káposzta? Hol maradt?

A feleségem pedig (— roppant kurucz asszony —) se szól, se lát, csak kimegyen, behoz egy fő nyers káposztát s odaszeli elém az asztalra:

— Nesze, add meg!

— De hiszen ez nincsen megfőve, mondk.

— Ha a polgármestered megsütné, a káposzta is meg volna főve.

Én kérem nem szeretem a rozsviczekeket s jogtalan támadásokkal szemben, ahol csak lehet, védelmére kelek a hatóságoknak. Némi habozás után elhatároztam, hogy figyelmeztetel, illetve kérik fogom az asszonyt, hogy a város tejéről kissé tiszteltetéshez hangon beszéljen s a kifakadásait indokolja meg. Meg is mondtam volna, ha véletlenül szóhoz jutok.

De tessék tudni, a feleségemnek (— roppant kurucz asszony —) az a rozsviczeke van, hogy mikor haragszik, nagyon sokáig nem szól, de ha egyszer szólni kezd, akkor nagyon sokáig nem hallgat. Micsoda pergedés volt az. Szerinte mindennek a polgármester az oka. Mig nem volt rendezett tanács, mindennek meg volt a piacon

a maga helye, megvehette, megföhette idejekorán. Mióta polgármester van, csak úgy forgatták, cseréltetik a piacokat. Alul ezeltől a kötetverők árultak, odatették az aprómarha vásárt, ahol a búzapiac volt, odatették a káposzta piacot s átlag hetenként háromszor cseréltetik-béreltetik a helyeket.

A multkor megszólt egy parasztot, hogy hogy a petrezselyem, hát akkor látja, hogy nini, hisz ez luzit dísznöt árul. Ma kiment a káposztapiacra, utközben valaki figyelmeztette, hogy azt áthelyezték a búzapiacra, mikor odaért, ott megtudta, hogy tegnap óta visszatették a régi helyére, míg végre csakugyan raakadt a Hecksán. Így persze délig tart, míg bevásárolhat s akkor mikor főzze meg? Most már monddam meg neki, mi ebben az áthelyeztetésben a ratio? Igen, a ratio?

Elhatároztam, hogy keresni fogom a ratio, mit ma reggel egy óráig szünté városi hivatalnokunktól megtudván, direkt hazamentem és ragyogó arcczal jelentettem az asszonynak, hogy meg van a ratio.

Lásd, fiacskám, mondk, — ezt a böles magistratus a városi polgárok — köztük mi köztünk — érdekelben teszi. Mi fizetjük a nagy adót, a falusi paraszt pedig, aki az elemiszerket behozza, alig adozik. Mindössze két köveztavatott, három hidvatot és néhány helypénzt fizet, de a mi jó városi levegőnk ingyen fogyasztja. Minthogy pedig a levegőadó kivételése még nincs praecedens, egy kis fúfával olykép szedik be az ennek megfelelő összeget, hogy újra meg újra áthelyezzik a piacokat s amelyik parasztna a kijelölt helyen áll meg az árújával, azt megbírságozzák. Ezzel persze a böles magistratus azt is eléri, hogy a városi polgárság valláról egy kis adóterhet-leemelhet.

No, így megmagyaráztam a dolgot a feleségemnek. Most már csak arra kérem önöket, el ne árulják neki, hogy én az idén 83 korona 72 és fél fillérrel több adót fizetek, mint tavaly.

—ra.

Az a megtisztelő bizalom, mely olvasóink részéről lapunk iránt mindinkább megnyilatkozik, arra indít bennünket, hogy olyat nyujtsunk olvasóközönségünknek, mely az irántunk tanusított megtisztelő bizalom viszonzása lesz.

Lapunk minden egyes előfizetője, aki lapunkra nov. elejétől kezdve egy felevere előfizet, újví ajándékképpen egy díszes napitart kap, mely minden könyvtárnak díszre lesz.

Felhívjuk olvasóközönségünk figyelmét erre a mi újví ajándékunkra s kérjük, hogy azt az irántunk való megtisztelő bizalom viszonzásaként kegyesen fogadni sziveskedjenek.

Novemb. hó elsőjével új előfizetés nyílt a „Felsőmagyarországi Hírlap”-ra. Tisztelettel kérjük t. előfizetőinket, a kiknek előfizetése október végével lejár, hogy a lap megrendelését minél előbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a szádküldésben fennakadás történjenk.

— **Eljegyzés.** Márk László libetányai kohómérnök eljegyezte Prokay Zsöfi örülögylet Sátorlajhelyen.

— **Kossuth Lajos arcképének leleplezése.** Beregszász városhaza nagyterme számára megfestették Kossuth Lajos arcképét. A kép ünnepléses leleplezése november 4-ére volt tervezve, azonban Kossuth Ferenc gyengélkedése következtében november 11-ére halasztották. Az arckép leleplezésnek semmi politikai jellege nem lesz és Kossuth Ferenc is csak mint maganember fog megjelenni. Ugyanekkor tartja Bartha Ödön beszámolóját Nagy-Beregen, hol Kossuth Ferenc is jelen lesz több képviselősársával.

— **Ismét a Homoki-ügy.** A kassai „Felsővidék” utolsó száma „Hlavathy

József s.-a.-ujhelyi főügyész helyettes-cím alatt foglalkozik a vallás elleni küzdeleméssel járva terhelve volt Homoki Antal ref. lelkész ügyével, kit azonban a helybeli esküdtbírószá a vád alól felmentett. A főügyész helyettes urat nagyon megdicséri, mondván: „A vádhatóság elő Hlavathy József főügyész helyettes képviselte s két gyönyörű szép beszédet tartott, melyek bármelyik díszesőre vált volna bármelyik egyházi fejedelmek is.” Nos, mi azt hiszük, hogy erre a kiszécsent dicsőretra a közdáv t. képviselője nem igen reflektál, mert hiszen ő azon a helyen nem mint katolikus, hanem mint az igazságszolgáltatás egyik szerve szerepelt — és ott ő nem a katolikus hívő, hanem a jogász meggyőződését nyilvánította. — Az esküdték azonban nem osztották e jogász felosztást és felmentették a vádlottat. „Őt katolikusai 7 szidó kerult össze, Ők pedig ha esküdt bírók is, csak nem tartoznak tudomást szerezni a mi tanításainkról.” — írja tovább t. laptrúnsuk. Nos, ebben már „fekte malicizás” rejlik, míg az esküdték, mint népszabadsági intézmény megtámadását jelenti. Nem katolikus tanításokról, hanem a törvény magyarázatról és az esküdték lelkiismeretében a főtárgyalás adataiból megérlet polgári meggyőződés nyilvánításáról volt szó. Esküdték védhetnek, igazmondásuk nem elégít ki esetleg mindenkit, de az esküdték — kik azért viselik e nevet, mert esküvel fogadják, hogy partatlanul fognak itélni, — válaszuk miatt meggyanusítani: ez csak olyantól teltetik ki, kit vagy későn, vagy korán teremtett az lsten — Magyarország földjére. Egyébként joggal lehetünk kiváncsiak, hogy titkos szavazók közül hánnan tudhatja: katolikus vagy zsidó mire szavazott?

— **Egyházmegyeyi hír.** Abszolom Ede koskó midszenti káplánt hasonmóságban Nagy-Mihályba helyezték át.

— **A podheringyi emlékoszlop.** Szabadság harcunknak a podheringyi határhoz füződő emlékt., a lelkes magyar közönség emlékoszloppal akarja külsőképen is megörökíteni. Az emlékoszlop céljaira mintegy 1700—1800 korona van együtt, a költségek azonban a Gerenday-féle műintézettel folytatott előzetes tárgyalások szerint 2000 koronára rúgnának.

— **A sátorlajhelyi izr. nögyelet** október hóban 149 koronát osztott ki szegényei között.

— **Hubertus-vadászat.** Gróf Andrássy Tivadár főke teretési bírtokán f. hó 4-én tartott meg a szokásos Hubertus-vadászatot, mint rendezés szép és előkelő társaság részvételével. Horvath Feri kassai cigánybandáját is kivitték a vadászatra.

— **Mulatság Nagyimihályban.** A nagyimihályi tanítótestület december 7-én, egy nagyszabású hangverseny és műkedvelő előadással egybekötött táncmulatságot rendez. Melyre a meghívók a közel napokban fognak kibocsátani. A mulatság, méltón és tesület által rendezni szokott ilyenné mulatsághoz, igen látogatottnak ígérkezik.

— **Nyilatkozat.** Csak ma olvastam, hogy az *Abony-Kassai Közlöny* egyik vasárnapi számában a szerkesztésem alatt megindítandó *Felsőmagyarországi Naplót* olybá tünteti fel, hogy az *liberals Széll* parti politikát fog csinálni. Tévesen informáltak az igen tisztelt szerkesztőszá. A „Felsőmagyarországi Hírlap”-nál eddig teljesített felölös szerkesztői működésem, politikai multam azt inkább cfofija, semkogy azt erősebben kéne cátofnom Csekélységem mindenki liberális szellemű függetlenség politikát támogattam. Ha az új lap, melynek alapításával megbízta, tényleg megindult, az minden országos politikai párttól teljesen független lenne. Hogy minő programmal és vajjon melyes programmal: azt majd a jövő mutatta meg. Kassa, 1900. november 5. *Biro Pal.*

— **A kassai püspök az ifjusághoz.** *Bibics* Zsigmond kassai püspök a keresztény Magyarországra való behozatala és a keresztény magyar királyság megalapítása kilencszázados

örömunnepe alkalmából, Szent Imre napján a kassai egyházmegye tanuló ifjusághoz hazafias szellemű, lelkes és buzgó szöveget intézett. Emelkedett szavakkal esetlial azokat az unnepeket, a melyek a katolicizmus jubileuma alkalmából Magyarországon lefofoltak, vöföjja azoknak történeti jelentőségét, történeti visszapillantást vet Szent István megkoronázatására s végül utal arra, hogy éppen Szent Imre napja a legméltóbb arra, hogy az ifjuság azon unnepeken, mert Szent István király fia példaképe és patrónusa a magyar ifjuságnak. Arra buzdítja lelkes szavakkal a tanuló ifjuságot, hogy szeresse lsten, a vallást, az egyházat és a hazát s hogy éljenek minden *békességben, egyetértésben, szeretetben* egymás közt és azokkal is, akiket különben *elsoztat tőlük a nyelvek és vallások különbsége, mert hisz a szentírás tanít rá, hogy nincs személyválogatás az Istennél és nincs különbség az emberek közt.*

— **Sárospataki csuda.** Hires Patak városát ábrázoló képes levelezőlapot küldött be hozzáink lapunk egyik barátja. A Bodrog vízben visszatükröződnek a tősgyökeres magyar város csüriái, közölök magasan kinyúlók az országzszerte nevezetes reformatus templom tornya. Lenn szép piros betűikkel van nyomtatva: „Üdvözlet Sárospatakról.” A címere szánt oldalon pedig nagy hegyes göthi betűk pompáznak, a miből a jeles német nyelv ismerők kiillabizlalhatják, hogy *Böjfferte*. Csak az az egy szó. Egyéb semmi. A derek kiadó egész fölöslegesnek tartotta, hogy legalább egy mellékletes, apró betűcsékkel azt is odanyomtatassa, hogy: *Levelező-lap.* Árulták pedig ezt a nyolcadik esulát a sátorlajhelyi vasuti állomáson. *Üdvözlegyetek* tehát átrüntétek, *Böjfferte, Böjfferte!* Ime törekeveitekkhez csatlakozott Sárospatak városa is, a régi, hires magyar város, a Rákóczy városa. Legalább azt lehetné az ember, mikor ilyen *Böjfferte* jut a kezébe. Kíváncsi vagyunk, ki lehet e levelezőlap hazafias lelki kibocsátója? Mert anyi este mégis volt az ípsének, hogy azt nem nyomtatára, kinek a kiadásából került ki. Söt kíváncsiak vagyunk arra is, hogyan lehet az, hogy a hires magyar Patakon még senkinek sem szurt szemét e levelezőlapon?

— **Új postahivatal.** A kassai m. kir. posta-és táviradaigazgatószá közhírré teszi, hogy Nagy-Polena községben f. évi november hó 16-án új postahivatal lép életbe, mely postahivatal közönséges levélpostai küldemények, ajánlott és pénzes levelek, csomagok és postautalványok felvétellel és kézbesítésével, illetve kifizetésével fog foglalkozni s ezenkívül a posta takarékpénztári közvetítő szolgálattal is meglesze bizva. Kézbesítését kerülletbe Nagy-Polena, Orosz-Ruska, Osztruzsnyicza, Runyina, Zemplén-Szomolnok és Zuella ségek fognak tartozni.

— **Önvédelem vagy vérengzés?** Örmözőn, a csak mostanában felállított esendőr-ör. mint nagyimihályi tudóstónk írja, *ugycsak* rettegésre alkalmas módon kezdte meg e vidék közbiztonsági állapotának rendbehozatalát. F. hó 2-ikán az utcán ittasan énekelve haladt egy laborcz-volyai 36-éves nős, családós ember, ki a esendőr-örvezető többszöri felszólítására sem akart engedelmeskedni, sőt széles jökedvében — állítólag — a esendőr ellen még tettlezésre is vetemedett. Ezért az örvezető kardjával olyan vágást mért rá, hogy fejt ugyszólván kettéshatára, hogy rögtön szörnyet halt. Kaszárol a helyszínerre érkezett hadbírószá tagjai valamint a nagyimihályi járásbírószá részéről *Garbinczky* Sándor albíró jelenlétében, Dr. *Widder* járásorvos és Dr. *Köröcs* kórházi főorvos vasárnap eszköztölték a hivatalos boncolást. A fejleményeket érdeklődéssel várjuk.

— **Baleset vagy gyilkosság.** F. hó 3-án éjjel a szerencsi állomástól Harkány felé eső első őrhánál a vágányoktól mintegy 3 lépésnyire egy férfi hullat vett észre a szolgálatot teljesítő pályáról. Azonnal jelentést tett a főnök-

ségnek és a hatóságoknak, mely a helyszíni szemlét a kora reggeli órákban megejtette és kiderítette, hogy a talált egyén halálát különbözők behatása folytán létrejött koponya és agyonevés okozta. Kiderült továbbá, hogy a szerencsétlen élénk egyén t. szadai lakos, cukorgyári munkás, aki e hó 3-án este 6 órakor a gyárban éjjeli szolgálatra jelölték, azonban ittas lényben, szagátalban nem bocsátottak, hanem hazaküldték. További sorsára nézve két lehetőség áll fenn. Először — és ez a valószínű — hogy ő hazafele indult Szadára és utja éppen akkor vezetett a vasúti vágányokon keresztül, mikor a Miskolcra felől jövő estvi gyorsvonat ott elhaladt, ő részegülve nekiment és a vonat elütötte. Csak hogy ennek némileg ellentmond az, hogy a pályaudor a vonat elhaladása után a sorompókat felnyitvat, 3 kocsi is bocsátást keresztül és az elgázolt férfitől semmit se tudott. Még gyanusabbá teszi a dolgot, hogy a hullát az állítólagos elgázolási helytől, amit néhány vérfolt jelez, mintegy 10 lépéssyre van a sarban tavavonzolva és pedig ferde irányban a vágányokhoz, tehát nem a vonat vitte tovább, amely felvetést megerősíti azon körülmény is, hogy a sarban visszamaradt vonzolás után a vonzózó egyén lábnyomai világosan kivethetők és követhetők. Az orvosi vélemény szerint a külvizsgálat alapján — a boncolás még sem történt meg — valószínű, hogy a koponyarészlet géperő ütése okozta, de nem zárható ki az sem, hogy esetleg balta-falkával ütötték agyon. A további vizsgálat lesz hivatva az igaz tényállást kideríteni.

Parasztpárba. Kalicsák Mihály csörgői parasztagazda szövetségével Busa János parasztagazda régi idő óta harcban állott. A két szomszéd gyűlölködése még a legényidőből származott. Tegnapi este Kalicsák Mihály az utcán egy doronggal orvul fejbe vágta Busa Jánost, s azután ügyesen elmenekült. A két ellenség hajnalban a falu réjén, hova füvet mentek kaszálni, találkoztak. Busa János durván rátámadott Kalicsák Mihályra, hogy miért ütötte meg orvul tegnap. Kalicsák erre ingerülten magasra emelt kaszával rohant Busa felé:

— Vigyázz János, mert levágom a fejed.

— No rajta, ha van bátorságod.
Kalicsák minden szót nélkül deszt fent kaszájával Busa felé süjtött, ki az erős ütést kaszájával felfogta. Borzasztó harc keletkezett a két parasztagazda között. Csattogtak a pengék. A dühöző emberek vadul ordítottak. A kaszapárba hevében Kalicsák Mihály megvágta Busa János nyakát. A szerencsétlen ember azonnal összeesett, Kalicsák megrémülve tettén a faluba rohant segítségért, de mire a borzasztó párba színhelyére értek, Busa János elvérzett. A gyilkost elfogták.

Halálos végű verekedés. Erdőbényén Harsar Mihály, napzasamos több odaváló legényekkel Roth Salamon kormáros udvarán véleményeltérésbe keveredett. Szegény Harsar Mihályra szomoruan végződött ez az összekülönbözés, mert Lakatos József, Czako Mihály, Csurok János, Demeter Mihály, Demeter János és Czako István addig érveltek ellene jöfelle somfabotokkal, míg Harsar csakugyan elhallgatott. Nem is fog többet szólni, agyonütöttek. A tettesteket az ó-liszki csendőrség elfogta és a tokaji járásbíróság börtönébe szállította.

Halál a kutban. Dakó Jánosné királyheimeci parasztasszony Horváth Hakala János házában segédkezett a nagy mosásnál: Estefelét a kut mellett öblögtették a ruhákat. A sok víztől síkamlós lett a talaj s Dakó Jánosné belezuhant a kutba. Segélyért kiáltott a szerencsétlen asszony, de mire a ház beléik a kuthoz értek, már befelcút a vízbe a szerencsétlen asszony. Holnap húzták ki a kutból. Horváth Hakala János ellen a csendőrség megindította a vizsgálatot, mert a halalos szerencsétlenségnek ő az oka. A kut körül ugyanis nem helyezték karfát.

Antiszeptikum vagy csendélet? Mádról kaptuk az értesítést, hogy ott október 26-án éjjel az éjjeli órák megtámasztották egy talmudistát: miután azonban emelt javaslataira csöndület támadt, beakadáltak a hajduk szobájába. Nem hiszük, hogy vallási gyűlölség lett volna indító oka az éjjeli órák tetteinek, bizonyos azonban, hogy az eset igen jellemző a mádi közbiztonsági állapotokra s önként áll elő a kérdés, hogy miféle éjjeli órákat tart. Mád község? Van-e a községnek előjárósága s ha van, intézkedett-e már a megtorlas iránt? Avagy a vármegye által jóváhagyott szabályrendeletben — mert tudunkkal Mád városra régen készítettet ilyet — az ellenőrzési jog az éjjeli órákra van bízva? Nem hiszük, kiváncsiak vagyunk a feleletre.

Tíz Majoroczon. Varamról írja tudósítónk, hogy a szomszéd Majoroc közég nagy keresztese és állása legett. Az állásban 16 darab szarvasmarha volt, ezekből 7-et kimentettek, 9 azonban a lángokba vesztett.

Eltűnt közművesegéd. Koleszár Imre kassai származású 29 éves közművesegéd a nyáron át Radványban dolgozott, a gróf Karolyi-féle kastély renovalása körül. Szeptember közepe fele a munkát bevégezték és ő állítólag mintegy huszonöt társával hazament Kassára. Azóta azonban nyomtalanul eltűnt és senki sem hallott felőle. Anyja mindenütt kerestette, hasztalan, végre most bejelentette az esetet a rendőrségnek.

Villámcsújtás október végén. A belemegyei N. Lónyán, Zsuffko Mihály számadott a határban levő Bukó tanyán október 31-én délután 6 órakor a villám agyon süjtötte. Érdekes, hogy az ott szolgálatban levő orosz eselédék szerint ez nagyon szerencsés dolog az agyon süjtöttré nézve, mert ezzel bármit eszedeklet a földön, minden bűnt el lett engedve, és éppen azért retentő büne volna, ha hozzatartozói fájdnaknak sirással is kifejezést adnának s ez az elhunytira is hátrányos volna az Isteni kegyelemben.

Halál a pincében. Tokaji tudósítónk írja: E hó 4-én délután 2 órakor Tokajban Somschein N. és Benedek Márton pincemesterek, Schiffer Leopold pincéjébe mentek le. A pince telve volt a szomszéd pincéből átszivárgott, ujbórból fejlődött gazzal, mely mindkettőjüket leterítette. A gyors orvosi segélynek sikertült Somschein megmenteni az életnek, de Benedek áldozata lett vízgázatlanságának. Állítólag Benedek többek figyelmeztetése dacára ment le a pincébe. Különös, hogy a majdnem minden éven előforduló hasonló esetek nem teszik elővigyázóvá a borral foglalkozó egyéneket!

Késői villámcsapás. Ungvárt, de mint értesültünk, Ung felvidékén is október hó 31-én délután 5 órakor a legforróbb nyári időszakba beillő zivatar támadt. A villámok, ézengés szünetlen volt s Radvány környékén a villám is lecsapott.

TANÜGY.

Eltiltott privátok. A közönség körében több oldalról merült fel panasza, hogy az állami iskolában egyes tanerők privátára kényszerítik a tanulókat, hogy ennek révén jussanak egy kis mellékjövödelmhez. A sok panasz eljutott az állami iskola gondnokságához is s a gondnokság a visszaéléseknek végetvetendő, tiltotta az iskolapületben a privát órák adását. A gondnokság e határozatát a tantestületnek e hó 3-án tartott havi értekezletén hozta a tantestület tudomására az áll. ell. iskola igazgatója. — A tantestület megdöbbenésel értesült a gondnokság tiltó határozatáról s mivel e határozat mélyen sérti az egész testületet, egyhangú határozattal arra kéri a gondnokságot, hogy tekintettel arra, hogy a tanító állás nagyon is rosszul dotált állás, a tanítóktól tisztességes uton szerzett mellékjövödelmet elvonni legenyhébben szölvá, legalább is kegyetlenség; — tekintettel arra, hogy

az áll. ell. iskola tanerők buzgalommal, ideális rajongással teljesítik mindenkor kevéssé méltányolt, de fáradszó és lélekemelő munkájukat a jövő nemzedék javára: vonja vissza tiltó határozatát, mely sértő az egész testületre, s ha mir élni akar a gondnokság tiltó jogával, a tiltalmat alkalmazza azokkal a tanerőkkel szemben, kik magukról megelégedve visszaélést követnek el, az igazgatót pedig utasítsa a gondnokság, hogy ellenőrizze a privát órákat is s legyen gondja arra, hogy azok, akik privátát tartanak, ezeket az órákat lelkiismeretesen be is tartsák.

Mi utána nézve a dolgoknak, azt találtk, hogy a gondnokság ezen határozata semmiféle felsőbb rendelettel nem alapult, mert a legújabb gyűteményben csak egyetlen egy min. körrendelet olvastunk, az 1897. évi 55.512. számú, melyvel megiltatták, hogy az állami, községi stb. felső kereskedelmi, felső nép- és polgári iskolai tanerők annál az intézetnél, hol alkalmazva vannak, a rendes vagy magántanulóknak magántanítást (correspondenti) adhassanak. Ezen rendelet megtartását személyes felelőség mellett a tanfelügyelő köteles ellenőrizni. Egyfelől nincs tehát rendelet, mely azt az elemi iskolában tiltaná, másrészt az ellenőrzés és intézkedés a tanfelügyelőt illeti, nem a gondnokságot.

Mi tehát, ez okból is magunk részéről helyesüljük a tanítósság kérését s hiszük, hogy a tanfelügyelő a tanító óhája szerint megváltoztatja a gondnokság határozatát, mert az még sem helyes. Hogy a bűnösökért ártatlanok is bünhődjenek. Igen, sajtsa a felsőbbseg a privátórakadásával visszaélő tanítókat, de ne tiltsa el ezeket olyanoktól, a kik erre rá nem szolgáltak. Különben is korreltalansága mióta csak iskola van s gyengébb tehetségű tanulók léteznek, mindenkor szükség volt és lesz is; e tiltó határozat a gyengébb tehetségű gyermekek szülőit talán még jobban sújtana, mint a tanítókat.

KÖZGAZDASÁG.

*** A borértékesítés ügye stagnál.** Senki nem mozog, semmit se tesznek. Pedig a dolog égető, mert a tavalyi borok még a legnagyobbbrészt megvannak mindentűn, s az ideit se veszik. És ez megafolja az optimisták tavalyi vizsgálatát, hogy a tavalyi bor azért nem kél, mert gyenge kvalitású, de legyen csak egyszer jó bor, majd lesz annak ára és kelete. No hát az idei bor olyan jó, hogy határozottan utólérté a régi minőségét, és lám, még se veszi senki. Az általános télenységben szinte jól esik egy, habár kisszerű, akcióról hallani. A tolvaisai hitelszövetkezet ugyanis bortermeleté tagjainak borok értékének 5 százaléka erejéig kölcsönt ad. Így megmenni őket attól, hogy boraitak pénzükségük miatt kénytelenek legyenek potom áron elköszolni. — A borokat azután kezi zálogul átveszi, saját pincéjében elhelyezi, s saját cége alatt áruba bocsajtsa. Persze inkább módjában van hirdetni a borokat, nagyobb kereskedőkkel összeköttesbe lépni, mint a kisgazdálaknak, a bizalom is nagyobb benne, s így valószínű, hogy sokkal jobb áron is fogja értékesíthetni a borokat. — Kivánatos lenne, hogy ez a jó példa minden pénzintézetnél követtésre találjon.

*** Tokajban** a szüretet igen jó eredménytel fejezték be. A termés kitűnő minőségű s a kvantitás is nagyobb, mint remélték. Egyes szőlőgazdák, kik ötvenhatvan hordóra számítottak, 120–140 hordóval szüretelték, csak az a baj, hogy vevő nincs. Eddig csupán egy-két birtokos adta el a borát 50–62 ftt árban. Nagyobb mennyiségű bort eddig Schiffer és társa tokaji és Gross testvérek abauj-szántói borkereskedők vettek.

*** Új közpénztételep.** Nagy-Toronyán a közbirtokosság tulajdonát képező erdőség alatt igen jó minőségű közpénztételep bukkantak. A telep kihasználására Kérészy Gyula satoraljai helyi

mérnök az iglői bányakapitányságtól két évi kutatási engedélyt kapott.

*** Hirdetmény.** Satoraljai hely város amerikai szőlőtelepén ez év őszén eladásra kerül mintegy 15000 drb. fűrészportalis árak ezenként 140 kor. 10000 2 éves fajtszta gyök. riparia portalis ára ezenként 40 kor. 30000 drb. egy éves gyökéres fajtszta gyök. rip. portalis ára ezenként 32 korona. 15000 drb. 1-ső oszt. sima riparia portalis vesszó ára ezenként 14 korona. Az összes vesszők dus gyökérzetével birnak, fajtsztagazárti kezesség vállalati. Vidéki megrendelésenkél, csomagolási, szállítási önköltségen. Satoraljai hely, 1900. nov. 3. Székely, polgármester.

Ipar és kereskedelem.

x A kerületi betegsegélyező-pénztár dolgaiban iparos körből a következő panasz érkezett lapunkhoz: „Egy kis adattal szolgálunk arról a humanitásról és törvényességéről, amit a ker. betegsegélyező pénztár követ. A szegény beteg segédekét, tápdíj iránti jogos követelésekkel elutasítja, abból az okból, mert a munkaadó járulékkal tartozik. Nos hát ez olyan törvénytelen, a betegsegélyező pénztár elveivel és intenciójával oly ellentétes visszaélés, amibe jó lesz, ha az I. fokú iparhatóság beletekint addig, amíg az iránt a miniszterhez nem fordulnak. Hiszen a munkaadó nem is tartozik előlegesen, csak hetenkint utólagosan köteles fizetni a járulékot. Így tehát mindig tartozásban lesz és e címen sohasem kellene tápdíjat fizetni. Hát minek akkor a betegsegélyező pénztár? — Hát nem intézkedik az 1891. XIV. t. c. hogy a járulékkal hátralek miképpen hajtandó? S ni köze van ahhoz az alkalmazott betegségének, hogy a munkaadó fizeti és a járulékot, vagy nem? Hát van joga az igazg. elnöknek az indokolt párt kiutalását megtagadni?”

Az iparoság érdekeit és a pénztár célját tekintve, nem sajnáltuk a láradságot az ügy mibenlétéről a ker. pénztárnál tudakozódni és ott azt a felvilágosítást nyertük, hogy ilyen eset eddig csak egy fordult elő, a munkaadó nagyobb hátraléka folytán, a pénztár alapszabályai 11. §-ának utolsóelőtti bekezdés alapján, mely szerint „tápdíj pénzre nem tarthat igényt, aki járulékkal hátralekban van.”

E felvilágosításból megnyugtatt minket, hogy csak egy esetről volt eddig szó, — de nem osztgattuk azt a nézetet, hogy a 11. §. idézett pontja erre a segédekkel szemben jogot adna. Mert a 10. §. azt is megengedi, hogy havi fizetésként húzó alkalmazottak biztosítási járuléka havonként a hó utolsó napján fizethetők be, továbbá ugyan e §. hatodik bekezdése szerint a munkaadó cég a pénztár irányában szavatol a kötelezett biztosítottak helyett befizetendő járuléki részletekért is, sőt a 9. §. negyedik bekezdése értelmében a biztosításra kötelezettek utáni járulékokat kifejezetten a munkaadó köteles fizetni. Az alkalmazott tehát sohasem adós a pénztárnak, csak a munkaadó lehet hátralekban. S így a 11. §. hivatott intézkedés kizárólag a pénztárba belépett ömllő iparosokra alkalmazható. — Bizunk a ker. pénztár vezetőségének jóakarátában, hogy az egy eset nem fog megszorodni.

A szerkesztőség üzenete:

F. A. Tokaj. Ajánlatát szívesen fogadjuk. A jelszó: gyorsan és érdekesen. A küldöttök egyike már megjelent lapunkban.

Nagymihály. Üdvözljük híveink és munkatársaink közt. Kérdezők dolgunkat, bármely megyei várost vagy községet érdekelik is szorosabban, szívesen adunk tért.

Sárosopatak. Köszönjük és kollégialisan üdvözljük.

Többeknek. Szíves üdvözlőketkel melegen köszönjük és kérünk önkötlő a miénkhez hasonló kitarást.

L. Varannó. Gyakrabban keressen fel bennünket.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA.

A magyar királyi államvasutak

Budapest—Lawoczne közt közlekedő vonatainak
MENETRENDJE.

Budapest k. p. u. — Miskolcz — Lawoczne.																	
Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	ÁLLOMASOK						Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
402	408	412	404	1506	406	405	403	411	305	407	401	411	411	305	407	401	
I. II.	I-III.	I-III.	I-II	I-III.	I-III.	I-III.	I-II	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.		
710	850	-	235	800	855	ind.	Budapest keleti pályaudvar	érk.	635	130	-	700	830	1000			
1105	212	336	630	-	324	ind.	Miskolcz	érk.	1234	925	1237	-	256	552			
1212	220	644	-	-	335	érk.)		(ind.	1225	-	1229	-	248	545			
1113	221	345	-	-	334	ind.)	Zsoleza	(ér.	1227	-	1228	-	247	544			
1150	312	433	713	-	432	érk.	Szerenes	ind.	1125	837	-	-	152	503			
-	753	753	-	-	807	érk.	Debreczen	ind.	658	-	822	-	822	-			
822	822	-	401	-	-	ind.	Debreczen	érk.	-	1207	-	-	758	750			
1156	318	-	715	-	V. v. 44	ind.	Szerenes	érk.	43	831	-	-	175	502			
1255	430	-	817	-	505	érk.	Sátoraljaújhely	ind.	1100	728	-	-	1210	402			
532	1205	-	1205	-	633	érk.	Mező-Laborecz	ind.	910	350	-	-	350	1149			
341	1172	-	1172	-	1205	érk.	Kassa	ind.	330	445	-	-	445	1250			
-	1250	-	533	-	1005	ind.	Kassa	érk.	533	1005	-	-	377	-			
-	1149	-	330	-	445	ind.	Mező-Laborecz	érk.	1112	1205	-	-	332	-			
110	506	-	-	-	350	ind.	Sátoraljaújhely	érk.	1205	-	-	-	1153	341			
207	614	-	846	-	733	érk.	Csap	ind.	675	654	409	-	1038	247			
347	730	-	948	-	916	érk.	Ungvár	érk.	446	553	-	-	836	108			
505	835	-	1055	-	1133	érk.)	Nyiregyháza	(ind.	-	-	-	-	646	-			
1157	-	-	-	-	646	ind.)	Nyiregyháza	(ér.	-	-	-	-	505	-			
108	446	-	-	-	835	ind.	Ungvár	érk.	835	653	-	-	1133	345			
209	619	-	-	-	835	ind.	Csap	érk.	730	542	-	-	1030	246			
227	641	-	-	-	955	ind.	Bátyu	ind.	557	520	-	-	1009	228			
441	642	-	-	-	1010	érk.	Királyháza	ind.	526	-	-	-	805	1202			
730	1050	-	-	-	456	érk.	M.-Sziget	ind.	320	-	-	-	600	1005			
-	340	-	-	-	-	érk.	Kőrösmező	ind.	1130	-	-	-	1201	-			
1005	1130	V. v.	330	-	600	ind.	M.-Sziget	érk.	1050	727	-	950	455	750			
1202	320	418	-	-	848	ind.	Királyháza	érk.	872	504	-	-	1235	447			
237	650	-	1033	-	1038	ind.	Bátyu	érk.	872	474	-	V. v. 417	942	218			
313	730	I-III.	1110	-	1129	érk.)	Munkács	ind.	505	472	-	1411	852	141			
-	-	-	1117	-	1157	ind.)	Munkács	érk.	415	-	-	-	-	-			
-	-	-	1212	-	110	érk.	Szolyva-Hársfalva	ind.	344	301	-	820	-	-			
-	-	-	131	-	255	érk.	Völöcz	ind.	240	150	-	719	-	-			
-	-	-	215	-	430	érk.	Lawoczne	ind.	122	1231	-	606	-	-			
-	-	-	-	-	-	érk.		ind.	1158	-	-	-	-	-			

Egy barokkstilű teljesen új

hálószoba berendezés

jutányos áron eladó

Bővebbet : a kiadóhivatalban

Fuhász Jenő úr házában

(Főtér 9. szám) as emeleten egy utcai

erkélyes lakás

esetleg bútorozva is azonnal kiadó.

E rovatban egyszeri közlésért
5 sorig 50 fillér fizetendő.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Csim nélküli hirdetekről készsége
ad felvilágosítást a kiadóhivatal

Apró hirdetések

közvetételeire

legalkalmasabb Zemplénvármegye legerjedtebb s egyetlen politikai lapja

a

Felsőmagyarországi Hirlap.

Az apró hirdetések előre fizetendők.

E rovatban egyszeri beiktatás 5 sorig 50 fillér, minden további szó 4 fillérbe kerül, vastagabb betűkből 8 fillér. Felvilágosításokat szives készséggel ad a kiadóhivatal. Levélbeli tudakozódásokra pontosan válaszolunk, ha a szükséges levélbélyeg be-
küldetik.

Vidékről beküldhetők az apróhirdetések postautalvánnyal; a postautalvány szelvényére az apróhirdetés szövege is feljegyezhető.

**Elegáns
levélpapírok**

dobozonként

1 koronáért

KAPHATÓ

Landesmann Miksa és Társa

könyvkereskedésében

Sátoralja-Ujhely

Wekerle-tér 502.

Jó karban levő

Zongora

megvételre kerestetik.

Bővebbet a kiadóhivatalban

Sérvkötők

(Elsőrangú gyártmány.)

nagyválasztékban kapható

Landesmann S.

saijgyártó üzletében

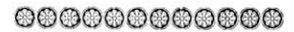
S.-a.-Ujhely, Rákóczy-utca.

Egy jó házból való fiu

gyakornokul

Szent-Györgyi Vilmos

üzletébe telvétetik.

Makó és vidéke

HAGYMA és ZÖLDSEGETERMELŐK

SZÖVETKEZETE

S.-a.-ujhelyi raktár

Főtér, Haas Fülöp ház.

Képviselő. **Schwarz Jgnácz.**

Szállít egy méter makói hagyományt 10 kor. 40 fill.

Már egy fél méter megrendelésnél házhoz szállítva.

